

Bemærkninger til lovforslaget

Gebyrfastsættelse bør normalt ikke give de offentlige kasser overskud.

Det er også baggrunden for gældende nummerpladegebyrregel (færdselslovens § 73, jf. også finanslovens § 18.02.02.44).

Men derfor skal man selvsagt ikke kaste vrag på en mulighed for, at det offentlige kan få flere indtægter uden nævneværdige ulemper for nogen som helst. Dette er motivet for det foreliggende forslag, som efterligner et succesprojekt i Thatchers England.

Justitsministeren – der efter eget skøn kan delegeres sine beføjelser efter lovforslaget til anden myndighed – skal aldrig være forpligtet til at efterkomme et tilbud fra en borger.

Afslag kan for eksempel tænkes, hvis ministeren med afslaget satser på at få et endnu bedre tilbud, hvis den ønskede tal- og bogstavkombination ikke er ledig, eller hvis den ikke kan indpasses på en rimelig måde i det opbyggede nummerfordelingssystem.

Det almindelige, obligatoriske bilnummerpladegebyr var 180 kroner, da Schlüterregeringen trådte til. Men som led i denne regerings rekord i skatteforhøjelser er det (fra 15. august 1985) steget med godt 344 pct. til 800 kroner. Der sælges ca. 400.000 sæt årligt. Hvis den hjemmel, der søges tilvejebragt ved nærvæ-

rende lovforslag, skulle bevirke, at der for 5.000 nummerplader årligt kunne opnås en gennemsnitspris på 8.800 kroner (satserne skal nok differentieres i praksis), ville det dog immervæk give 20 millioner kroner mere i den betrængte statskasse, selv om det er indregnet, at ca. halvdelen af bruttoindtægten fordufter til mindsket indkomstskatteprovenu.

De gældende 800 kroner overskrider formentlig allerede stærkt grænsen for et gebyr, jf. hermed det som bilag optrykte svar af 23. januar 1987 fra justitsministeren til Folketingets Finansudvalg. Herudover henvises til, at skatteministerens svar på spørgsmål S 323 i 2. samling i Folketingsåret 1987–88 (se Folketingstidende 1987–88, 2. samling, forhandlingerne sp. 1499) har oplyst, at nummerpladegebyret i Vesttyskland, Belgien og Holland udgør henholdsvis 100 kroner, 145 kroner og 80 kroner.

Ved den foreslåede ordning vil der ikke blot være fordele for statskassen og vedkommende nummerpladeerhverver. Også vejfarende i bred almindelighed vil få solstrejf ind i dagligdagen ved at more sig over fantasifulde nummerplader, og når vidner skal forklare om en bil, de har set, vil det selvsagt være langt lettere for dem, hvis det er en vogn med et særpræget nummerskilt.